

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Politiske Betragtninger med Blik paa Danmark og Holsteen

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 3. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1831_490A-txt-shoot-idm151.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Hvordan de Yngre maae være tilmode i denne urolige Tid, da Posterne knap kan gaae saa fort, at den ene Nyhed bliver kold, før den anden kommer, det kan vi Mid-Aldrende godt forestille os, som begyndte at lytte til Aviserne, da Russerne beleirede Otschakov, og ventedes i Constantinopel, og som begyndte at læse dem selv, da *Tuilerierne* blev stormede, da *Belgien* var i Oprør, og da *Polen*, trods den mest haardnakkede Modstand, blev sønderrevet; men det maa ikke forundre de Yngre, at vi dog derfor ingenlunde dele enten deres Forbauselse eller Begeistring; thi hvad der endnu er skedt, kan vi umelig betragte som Andet end et Slags Gienfærd af hvad vi i vor Opvext saae lys4levende, da ikke Børn, men voxne Folk stod i Spidsen, og skiøndt der, desværre, er al Udsigt til, at Ødelæggelsen efterhaanden vil blive stor nok, ja, langt større end nogensinde, saa lade vi os dog naturligviis ikke blænde og bedaare af de glimrende Udsigter, Man vil aabne os paa Bjerge af Liig, over Strømme af Blod, under vilde Fryde-Skrig af udbrudte Slaver. Vi har seet, hvad de Bjerge fødte, hvad de Strømme befrugtede, hvad de rasende Trælle fuldbragde, og kan umelig ønske at see det igien, maae nødvendig gyse ved Tanken om en ny Række af Omvæltninger, af Rædsler, og uhørte Misgjerninger, som vi veed, maae slutte med et nyt og større Tyranni, end det vi sukkede under, da *Jetten*, der altid opvoxer, hvor Ørnene flokkes om Folke-Liig, ei blot lagde Boien paa Slaverne igjen, men Jern-Aag hardtad paa hele Folke-Kredsen. Kun umyndige Børn, og vankundige Voxne kan indbilde sig, at dette var blot et ulykkeligt Tilfælde, der rimeligviis vil blive det Eneste i sit Slags; thi lad dem, der ei troe noget Forsyn, længe nok trøste sig ved Tilfælde i de Enkeltes Liv; det er dog lige soleklart, at i Folks og Rigers Levnets-Løb er Intet tilfældigt, men alle de store Omskiftelser en sammenhængende Kiæde, det være sig i Skæbnens eller i Forsynets Haand, saa *der* er paa ingen Undtagelse at tænke, *der* er Virkningen uadskillelig fra sin Aarsag, eens under alle Himmel-Egne, og til alle Tider. Kiende vi endog kun lidt i Forhold stil den gamle Verden omkring Middel-Havet, saa kiende vi dog Nok for at vide, hvordan det Romerske Verdens-Tyranni i det Hele var udviklet, Nok til at vide, det var ikke Mangel paa Oprør, ei Mangel paa Lyst eller Mod til, med Friheds-Tegn i Skjoldet, at reise Pøbel-Banneret mod Arilds-Throner og Herre-Stammer, nei, det var Overflødighed deraf, som udtømde Folkenes Kraft, som opløste alle de indvortes Baand i Menneske-Samfundet, og gjorde saaledes alle til et Rov for Ørne-Folket, og omsider til et Tvistens Æble mellem kronede Tyranner.